

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

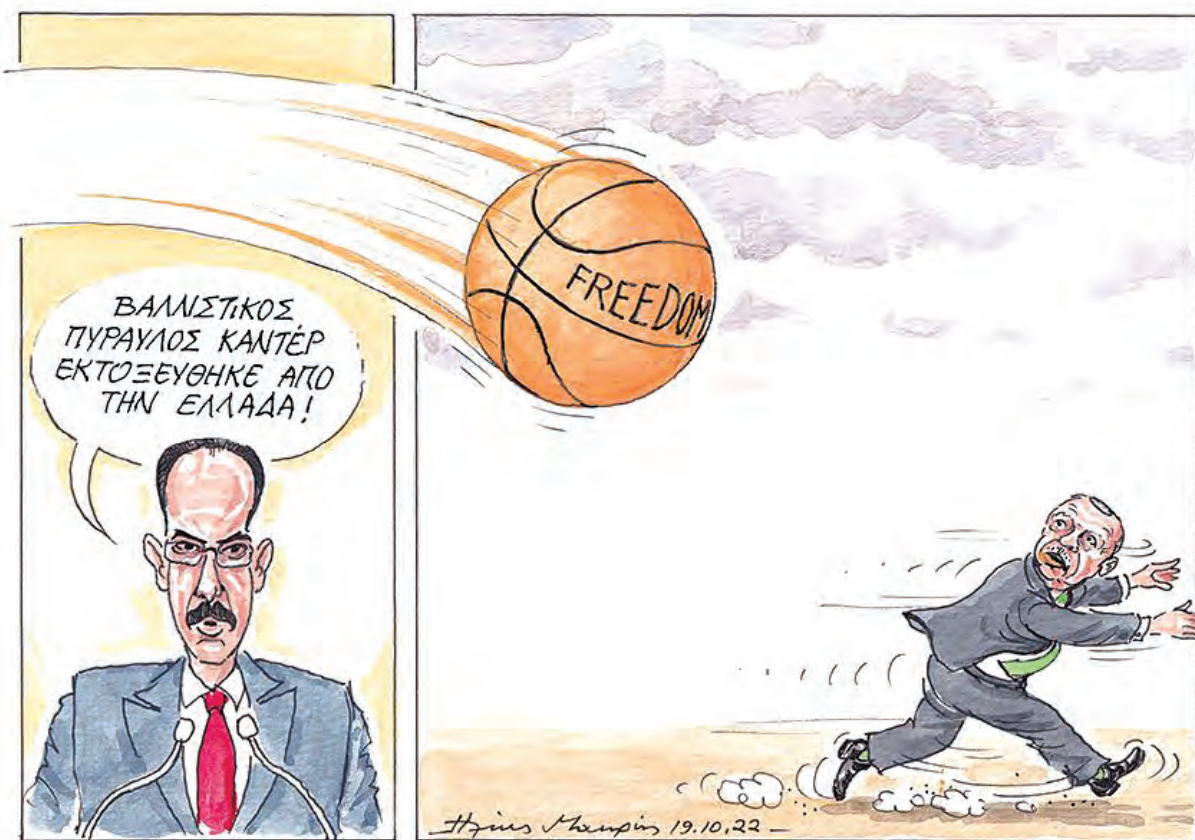
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Τάκης Θεοδωρόπουλος

Η δυστυχισμένη συνείδηση της Ευρώπης

ΣΚΙΤΣΟ ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΜΑΚΡΗ ΣΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Δεν θα μπορούσε να εκφράσει καλύτερα τη δυστυχισμένη συνείδηση της Ευρώπης. «Για ό,τι κάναμε εδώ και 3.000 χρόνια σε ολόκληρο τον κόσμο θα έπρεπε να ζητάμε συγγνώμη για τα επόμενα 3.000 χρόνια». Ιστορική φράση του προέδρου της FIFA κ. Τζιάνι Ινφαντίνο. Θα είχε ακόμη περισσότερο ενδιαφέρον αν έκανε τον κόπο να μας εξηγήσει τους αφορισμούς του. Κατ' αρχάς τι είναι αυτό που έκανε η Ευρώπη σε «ολόκληρο τον κόσμο» εδώ και 3.000 χρόνια. Σκέφτομαι, ας πούμε, την επινόηση της δημοκρατίας. Ένα φασαριόζικο πολίτευμα που ανατάραξε την ήσυχη ζωή κοινοτήτων και φυλών που κοιμόνταν ήσυχες γιατί για λογαριασμό τους αποφάσιζαν σεΐχηδες και φύλαρχοι. Σκέφτομαι ας πούμε τον Γαλιλαίο και τον Κοπέρνικο. Ενώ ο άνθρωπος απολάμβανε τη θέση του στο κέντρο του σύμπαντος, δύο περίεργοι τύποι τον ξεβόλεψαν και έκτοτε δεν έχει πάψει να βασανίζεται από αμφιβολίες και φόβους. Για να μην πω για την ανακάλυψη της Αμερικής που έκτοτε δεν έχει πάψει να ταλαιπωρεί όλον τον υπόλοιπο κόσμο. Ούτε για την ανακάλυψη των αντιβιοτικών εξαιτίας των οποίων αυξήθηκε ο πληθυσμός της Γης, περιοχές ολόκληρες του κόσμου δεν μπορούν να τραφούν με αποτέλεσμα οι κάτοικοι να μεταναστεύουν και να πνίγονται σε βάρκες στη Μεσόγειο. Ο κ. Ινφαντίνο με τον φιλοσοφικό του οίστρο απεφάνθη ότι μετά τη διεξαγωγή του πρωταθλήματος στο Κατάρ οι μετανάστες δεν θα πνίγονται στη Μεσόγειο διότι δεν θα μεταναστεύουν.

Ο κατάλογος των δεινών που προκάλεσε η Ευρώπη στον «υπόλοιπο κόσμο» δεν έχει τέλος. Θα μπορούσαμε να προσθέσουμε τον Πλάτωνα, τον Αριστοτέλη, τον Καντ, τον Εγέλο κι ένα σωρό άλλους που ταλαιπώρησαν το ανθρώπινο μυαλό με τα έργα τους. Εκείνο όμως που οφείλει επειγόντως

να μας εξηγήσει ο κ. Ινφαντίνο είναι με ποιον τρόπο θα ζητάει συγγνώμη η Ευρώπη για τα επόμενα 3.000 χρόνια. Μια λύση θα ήταν να ξεχάσουμε ό,τι ξέρουμε και να αφοσιωθούμε στην ανάγνωση του Κορανίου. Είναι μια αρχή και απ' όσα όλα δείχνουν η συνέχεια έρχεται φυσιολογικά, χωρίς πολλή σκέψη. Μια έμπρακτη αναγνώριση των σφαλμάτων του ευρωπαϊκού πολιτισμού θα ήταν η επαναφορά της γυναίκας στη φυσιολογική της θέση. Σιωπηλές και με καλυμμένο το πρόσωπο να

ζητούν κι αυτές συγγνώμη για τα εγκλήματα της Δύσης. Ο κ. Ινφαντίνο έχει κάθε λόγο να αισθάνεται ευτυχής επειδή γεννήθηκε στην Ευρώπη, στην Ελβετία για την ακρίβεια, από Ιταλούς γονείς. Και είναι αρκετά καπάτσος για να ξέρει πως αν θέλεις να είσαι ευτυχισμένος ως Ευρωπαίος σήμερα οφείλεις να εκφράζεις τη δυστυχισμένη συνείδηση του πολιτισμού που σε γέννησε. Δεν είναι μόδα. Είναι κάτι βαθύτερο. Τα υπόλοιπα είναι θέμα δισεκατομμυρίων που ενδιαφέρουν τους λογιστές.

ΑΥΓΗ Ανδρέας Πετρόπουλος

Κάλπη ανατροπής

Ποιο θα είναι το τελικό κριτήριο στην κάλπη μιας -χειμαζόμενης- μεγάλης κοινωνικής πλειονότητας; Στα τέλη Ιανουαρίου ή το αργότερο τον Μάρτιο η κυβέρνηση θα οδηγηθεί σε εκλογές. Το διακινούν μετά βεβαιότητας τα φιλικά μέσα, το «μυρίζει» ο ίδιος ο πρωθυπουργός με μισόλογα σε περιοδείες, επιλέγει χαλαρωτικές τηλεοπτικές εκπομπές για να εμφανιστεί, κλείνει τις τελευταίες συμφωνίες (επίσκεψη στον Κάρολο) και παραμένει σταθερά εξαφανισμένος από τη Βουλή.

Σε ποιο πολιτικό κλίμα θα γίνουν αυτές οι εκλογές και ποιο θα είναι το επίδικό της πιο απρόβλεπτης εκλογικής αναμέτρησης;

Γιατί υπάρχει ακόμα αυτό το τόσο παγωμένο κλίμα στην κοινωνία, παρά όσα πρωτόγνωρα μεταπολιτευτικά έχουν συμβεί;

Ποιο θα είναι το τελικό κριτήριο στην κάλπη μιας -χειμαζόμενης- μεγάλης κοινωνικής πλειονότητας; Γιατί το μείζον σκάνδαλο των υποκλοπών και όσα

πρωτόγνωρα και εξευτελιστικά για την ίδια τη Δημοκρατία ζούμε 49 χρόνια μετά τη Μεταπολίτευση δεν «μετράνε», όπως διαπιστώνεται σε όλες τις δημοσκοπήσεις, ακόμα και στις λιγότερο φιλικές προς την κυβέρνηση;

Οι απαντήσεις που δίνουν ειδικοί και μη είναι προφανείς:

Όταν ο 1 στους 2 μειώνει τις αγορές του για βασικά καταναλωτικά είδη, ακόμα και από τη διατροφή του, δεν υπάρχουν σκέψη και χρόνος, το πολιτικό κριτήριο θαμπώνει.

Όταν είσαι σε καταστολή, οικονομική, πνευματική, δεν υπάρχει περίσσειμα κινητοποίησης και δράσης για όσα ισοπεδώνουν το πολίτευμα, τραυματίζουν βαριά τη Δημοκρατία, ευτελίζουν θεσμούς, Δικαιοσύνη και Κοινοβούλιο.

Όταν οι απώλειες δεν έχουν προηγούμενο σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα, ξεπερνώντας τις αντίστοιχες που υπέστησαν τα πρώτα χρόνια της κρί-

σης και των Μνημονίων, τα περιθώρια στενεύουν απελπιστικά.

Όταν καταλαβαίνεις ότι για σένα οι θεσμοί είναι «εκτός λειτουργίας», όταν δεν μπορείς να κρυφτείς από μια εισπρακτική εταιρεία για ένα ελάχιστο ποσό μερικών ευρώ, νιώθεις ασφυξία.

Στην Εξεταστική Επιτροπή της παρωδίας, του εξευτελισμού της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας επιβεβαιώθηκε το προφανές: τη χώρα κυβερνά μια συμμορία που φυγαδεύει και συγκαλύπτει, που πριμοδοτεί την ακρίβεια και επιβάλλει ένα μνημόνιο χειρότερο των δανειστών.

Νιώθεις ότι σου έχει μείνει μια τελευταία ευκαιρία, μια Κυριακή του Φεβρουαρίου ή μια Κυριακή του Μαρτίου. Να διώξεις τη συμμορία, να επιστρέψουν η Δημοκρατία, η Δικαιοσύνη και η αξιοπρέπεια. Η κάλπη της ανατροπής είναι για άλλη μια φορά μονόδρομος.